

reglerne for dispensation fra elevtalskravene foreslås fastsat ens.

Det er derhos foreslået, at de *nævn*, der skal behandle disse skolers forhold, principielt skal være de samme, samt som noget væsentligt nyt, at godkendelsesbeføjelsen, for så vidt angår de almindelige ungdoms- og aftenskoler henlægges til amtsnævnene. Ved siden af den heri liggende administrative forenkling opnår man herved tillige, at nævnene får sådanne opgaver at varetage, som må være den naturlige forudsætning for, at hvervet kan vinde deres interesse og anspore dem til en øget indsats til fremme af arbejdet, som man fra først af har tænkt sig varetaget af de lokale nævn.

Man har foreslået nævnenes sammensætning ændret, navnlig ved tiltrædelse af yderligere repræsentanter fra de interesserede kredse; det er således foreslået, at dansk aften- og ungdomsskoleforening skal kunne vælge en repræsentant, ligesom de stedlige ungdomsforeninger skal kunne udpege 3 repræsentanter, og, hvor der findes et kommunalt ungdomsudvalg, er det dette, der udpeger disse repræsentanter.

Det skal herved yderligere bemærkes, at man har tiltrådt forslaget om benævnelsen ungdomsnævn i stedet for ungdomsskolenævn, dels fordi den foreslåede kortere benævnelse faktisk allerede ofte benyttes, dels fordi nævnenes arbejdsområde i fremtiden ikke vil være begrænset til rent skolemæssige opgaver, men også skal omfatte fritidsforanstaltninger såsom klubarbejde, foreningsarbejde m. m. i forbindelse med eller udsprunget af skolen.

Med henvisning til de i ungdomskommissionens betænkning „Samfundet og ungdommen“ pag. 49 o. fig. indeholdte udtalelser ønsker man at understrege, at man fra ministeriets side lægger vægt på, at der etableres et frugtbringende samarbejde mellem disse nævn og de kommunale ungdomsudvalg gennem den repræsentation i nævnene, der efter forslaget gives de kommunale udvalg således at ungdommens egne repræsentanter får lejlighed til i samarbejde med nævnenes øvrige medlemmer, repræsenterende andre interesserede og sagkyndige kredse, at øve deres indflydelse især på de foranstaltninger, der træffes for ungdommen. På den anden side finder man det naturligt og rigtigt, at nævnene, som det er foreslået, i overvejende grad dannes af repræsentanter for de

kredse, der virker i ungdomsundervisningens og fritidsforanstaltningernes tjeneste.

Da disse specielle kulturelle opgaver i tilknytning til ungdomsskolen også hidtil har været varetaget af de særlige ungdomsskolenævn, og når disse nu tiltrædes af repræsentanter for de kommunale ungdomsudvalg, har man ment, at der skulle være tilvejebragt en tilfredsstillende ordning i forholdet til de kommunale ungdomsudvalg som varetagere af ungdommens interesser som helhed ved siden af nævnene med de af nærværende lov omfattede specielle kulturelle opgaver.

For så vidt angår amtsnævnene har man fundet det rimeligt at sikre, at også organisationer og skoler, der beskæftiger sig med ungdomsundervisning eller frivilligt ungdomsarbejde indenfor amtet, såfremt de enten virker under en landsorganisation eller er godkendt af amtsrådet, bliver repræsenteret ved 3 repræsentanter.

Lærerlønnen er foreslået fastsat efter ensartede og mere rationelle principper, fælles for ungdomsskolen og aftenskolen, til en minimumssats, beregnet efter et nærmere fastsat gennemsnit af lønninger for folkeskolens lærere. I overensstemmelse med princippet i aftenskoleloven af 1942 som ændret ved loven af 24. maj 1948 bliver lønsatserne herved bevægelige, således at de reguleres parallelt med tjenestemændenes reguleringstillæg. Ministeriet har herved fulgt flertallets forslag; m. h. t. de nærmere overvejelser såvel fra flertallets som mindretallets side henvises til bemærkningerne til § 15 i kommissionens betænkning pag. 94—98.

Som noget helt nyt er det foreslået, at det offentliges tilskud kan beregnes i forhold til lønninger, der ligger indtil 50 pct. over minimumssatsen, alt reguleret efter tjenestemandstillæggene.

Der opnås herved en smidigere og for såvel de lokale kredse, der sætter undervisning igang, som lærerne mere hensigtsmæssig ordning end den nuværende, efter hvilken det offentliges tilskud kun beregnes i forhold til den til enhver tid gældende minimumssats uden at kunne afpasses efter den graduering, som forholdene måtte gøre naturlig, alt efter lærernes kvalifikationer, undervisningens karakter m. m., og som det kan være ønskeligt at opmuntre til ved at lade tilskuddet følge forholdsmæssigt med forhøjelsen.